

Toasting Rituals

Georgian transcript:

დალევის კულტურა ახსენე შენ და ცოტა განგვიმარტე თუ შეიძლება რას გულისხმობ.

ანუ საქართველოში ზოგადად დალევის წინ ყოველთვის ვამბობთ ხოლმე სადღეგრძელოს. ანუ არ... მაგალითად რუსეთში შეგიძლია პირდაპირ გადაკრა და დალიო და საქართველოში მიღებულია, რომ აუცილებლად უნდა თქვა სადღეგრძელო. სადღეგრძელო არის... ძირითადად ვამბობთ ისეთ რაღაცაზე, რაც ჩვენთვის ძვირფასი და მნიშვნელოვანია. ანუ, ჩვენს ფასეულობებზე, ოჯახის წევრებზე, მიცვალებულებზე.

სადღეგრძელოები რამე განსაკუთრებული თანმიმდევრობით უნდა წარმოითქვას?

კი. ძირითადად ყოველთვის ვამბობთ ხოლმე... პირველი სადღეგრძელო არის ყოველთვის ჩვენი შეკრების სადღეგრძელო, მერე ამას მოყვება ხოლმე მიზეზი რატომაც შევიკრიბეთ, შემდეგ თუ ახალი ვინმე... ხო, შემდეგ ვამბობთ ხოლმე უფლის სადღეგრძელოს. შემდეგ, თუ ვინმე შემოგვესწრება ახალი ანუ ვინმე ახალი სტუმარი თუ მოვა ვამბობთ ხოლმე შემოსწრებულის სადღეგრძელოს. უკვე სუფრა რომ მიდის დასასრულისკენ, ვამბობთ ხოლმე მიცვალებულის სადღეგრძელოს და ზოგადად წესი არის ხოლმე, რომ მიცვალებულის სადღეგრძელოს დროს ღვინო ისხმება, ან სასმელი. ანუ ეგრე ხდება ხოლმე სულ რატომღაც და რაღაც ცრურწმენასავით არის რომ სულ ისხმება ანუ. და აუცილებლად მიცვალებულის სადღეგრძელოს უნდა მოყვეს ახალშობილის სადღეგრძელო, რომ ანუ სიკვდილს¹ ყოველთვის იცვლება ახალი სიცოცხლით.

რა საინტერესოა. და ამ სადღეგრძელოებს ვინ ამბობს საერთოდ სუფრაზე?

სადღეგრძელოებს... ანუ, მთელ სუფრას უძღვება თამადა.

თამადა ვინ არის ცოტა აგვიხსენი.

თამადა ერთგვარ კოორდინირებას უწევს სუფრას, ანუ თამადა ადგენს ზუსტად ამ სადღეგრძელოების წესრიგს და თამადა უზრუნველყოფს სიწყნარეს და კულტურას სუფრაზე. თამადას უნდა შეეკითხოს ყოველი სუფრის წევრი როდესაც მიდის და

¹ სიკვდილს is the wrong case for this sentence, it should be სიკვდილი.

როდესაც გადის სადმე. თამადა ამბობს როდის უნდა ადგნენ კაცები ფეხზე და ასე შემდეგ.

ეს თამადა როგორ ინიშნება? ანუ ეს თამადა არის ადამიანი რომელიც ამ სუფრას აკეთებს თუ ვინმე სხვა?

არა, ზოგადად თამადა არის ისეთი ადამიანი, რომელსაც უფრო რიტორიკული მონაცემებიც აქვს და ასევე ადამიანი, რომელიც უფრო ძნელად თვრება. იმიტომ რომ არ არის ლამაზი რომ თამადა პირველი დათვრეს და სუფრას მერე აღარავინ აღარ უძღვებოდეს. ანუ თამადა ზოგადად არის გამოცდილი ადამიანი, რომელიც დიდი ხანია სვამს და ასევე იცის საზოგადოდ როგორ უნდა ილაპარაკოს.

და თამადა რა სქესის არის უმეტეს შემთვევაში?

თამადა ყოველთვის კაცია, თუმცა ჩვენ გვექონია ხოლმე მეგობრებში სუფრა, სადაც თამადა გოგო ყოფილა.

მაგრამ ეს ალბათ არაოფიციალური...

არაოფიციალური იყო, ხო.

English Translation:

I: You mentioned the drinking culture. Please expand a little on what you meant.

R: So, in Georgia, before we drink, we usually say a toast. Like², not... For example, in Russia you can sling it back right away and drink, but in Georgia, the accepted custom is definitely to say a toast before you drink. A toast is... It's usually about something that is special and important to us; so, about our values, family members, those who passed away.

I: Is there a special sequence to saying toasts?

R: Yes. Mainly, we always say ... The first toast is always to us all getting together; after that we drink a toast to why we got together; after that if a new person... Yes, after that we drink a toast to God, and then if a new guest joins us, we drink a special toast to them. When the *sufra*³

² The word ანუ is directly translated as “or,” but in colloquial Georgian it is used as “like” or “so” is used in English. In this context, it doesn't really hold a specific meaning and is more of a filler word.

³ The direct translation for სუფრა is a “feast”; however, the word “feast” does not convey everything for which *sufra* stands. *Sufra* connotes having guests over for dinner (not just family members), drinking alcohol and having a toastmaster who proposes different toasts. The toast sequence is generally pretty standard, but it can also be determined by the toastmaster's personal preferences, the occasion, the guests at the *sufra*, and other circumstances. Moreover, *sufra* usually has a rich food selection. This doesn't necessarily mean an expensive meal or a specific...

is approaching its end, we drink a toast to those who passed away, and customarily, some wine or some other drink is spilt during this toast. Like, that's what always happens for some reason, and it's like a superstition that something must be spilt. And the toast to those who passed away absolutely has to be followed by a toast to newborns, to symbolize that death is always replaced by life.

I: How interesting! Generally, who toasts at the *sufra*?

R: Toasts... The entire *sufra* is headed by the toastmaster.

I: Explain a little who is a toastmaster?

R: A toastmaster coordinates the *sufra*. So, the toastmaster precisely establishes the sequence of toasts, and he ensures that there is silence during toasts, and that everyone is behaving. Each member of the *sufra* has to ask the toastmaster if they want to leave the table to go home or just pop out for a few minutes. The toastmaster says when the men need to stand up, etc.⁴

I: How is this toastmaster assigned? Like, is this toastmaster the person who organized the *sufra* or someone else?

R: No, a toastmaster is usually someone who has more rhetorical skills and also someone who doesn't get drunk easily. Because, it's not pretty when a toastmaster gets drunk before everyone else, and then the *sufra* is left without its leader. So, the toastmaster is usually an experienced person, who has been drinking for many years and has some public speaking skills.

I: And in most cases, what gender is the toastmaster?

R: A toastmaster is always a man, but we've had *sufras* just with close friends when the toastmaster was a woman.

I: But it was probably a pretty informal...

...variety of food, it just means that if a family is having a *sufra* rather than an ordinary dinner, they will bring out the best of what they have – it could be just bread and cheese, or they could slaughter a chicken or a cow to offer it to their guests.

Usually, the toastmaster assigns a *merikife*, who is in charge of pouring wine (or other alcoholic beverages). If it's a large *sufra*, the toastmaster assigns several *merikifes*. The toastmaster and *merikifes* are always men. Women are usually in charge of setting the table, preparing the food, and changing people's plates when they get messy (even in Georgian restaurants, it is very common to get a clean plate several times throughout one meal). All special occasions are celebrated with a *sufra*, but people also put on a *sufra* for special guests, relatives that they haven't seen in a long time, to celebrate academic or career achievements, etc.

⁴ The men at a *sufra* sometimes stand up for specific toasts to show their exceptional respect for the subject of the toast. Men always stand up to toast to those who passed away. Sometimes, they will stand up to toast to the wedding couple, their homeland, etc. Usually, the toastmaster tells the men when they should stand up; however, individual members of the *sufra* can choose to stand up for an additional toast to display how much this toast means to them or to show gratitude, respect, etc. Women never have to stand up to toast, but if the toast is to someone at the table (a male or a female), they usually stand up.

R: Yes, it was informal.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2013 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated